

Sygn. akt IV CSK 103/16

POSTANOWIENIE

Dnia 27 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Krzysztof Pietrzykowski

w sprawie z powództwa M. M.

przeciwko T. N. i R. M.

o uzgodnienie treści księgi wieczystej z rzeczywistym stanem prawnym,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 27 września 2016 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powódki

od wyroku Sądu Okręgowego w Z.

z dnia 17 września 2015 r., sygn. akt I Ca (...),

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. W niniejszej sprawie jako podstawę jej przyjęcia do rozpoznania powołano dwa zagadnienia prawne. Pierwsze dotyczy tego, czy jest dopuszczalne przyjęcie przez Sąd II instancji za własne ustaleń Sądu I instancji, gdy apelacja kwestionuje właśnie przede wszystkim ustalenia faktyczne i ocenę dowodów. Oczywiście jest to dopuszczalne – decyzja Sądu o przyjęciu ustaleń za własne oznacza, że Sąd ten zbadał te ustalenia i je podziela, co oznacza, że podniesione w tym zakresie w apelacji zarzuty uważa za chybione. Drugie zagadnienie prawne dotyczy tego, czy do oceny świadomości i swobody, ważnych do zastosowania art. 82 k.c., wystarczy zasięgnięcie opinii biegłego psychiatry, czy też potrzebna jest opinia biegłego psychologa. Jest jasne, że ocena wystąpienia wady oświadczenia woli należy do sądu, który nie ma obowiązku zasięgania opinii konkretnego rodzaju biegłego.

W skardze kasacyjnej wniesionej w niniejszej sprawie nie została wykazana żadna z okoliczności wskazanych w art. 398⁹ § 1 k.p.c., dlatego Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania.